

Arrest

nr. 129 275 van 12 september 2014 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2014 heeft ingediend om (de schorsing van de tenuitvoerlegging en) de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 13 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DONC, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij beslissing van 13 februari 2014 werd de aanvraag van 16 januari 2012 ongegrond verklaard. Die beslissing werd ter kennis gebracht op 25 februari 2014. Het betreft de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 21.05.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen voor L.E. worden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 13.02.2014 onder gesloten omslag in bijlage)

Derhalve

1. kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)...“

2. Over de rechtspleging

De advocaat van verzoekster stelt ter terechtzitting dat hij de nota van de verwerende partij niet heeft ontvangen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de griffier van de Raad op 11 april 2014 een brief met als hoofding “Mogelijkheid tot het indienen van een synthesememorie” heeft verstuurd naar de gekozen woonplaats. In deze brief wordt gesteld “Hierbij beteken ik u de nota van de verwerende partij”.

De advocaat van verzoekster reageert op voornoemde brief op 21 april 2014 door te laten weten dat hij geen synthesememorie zal indienen. De advocaat van verzoekster heeft echter nagelaten in de brief van 21 april 2014 te melden dat hij geen nota van de verwerende partij heeft ontvangen.

Verzoekster maakt met de loutere bewering ter terechtzitting dat zij de nota van de verwerende partij niet heeft ontvangen niet aannemelijk dat dit effectief zo is. Uit het administratief dossier blijkt ook niet dat verzoekster een poging heeft ondernomen om in het bezit te worden gesteld van de nota.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“Schending van artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 houdende de materiële motiveringsplicht gelezen in samenhang met en tevens schending van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 in hoofde van verweerster en schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

III.1.1. Volgens verweerster lijdt verzoeker wel degelijk aan medische aandoeningen, met insuline dependente diabetes en een depressieve stoornis en gynaecologische problematiek, hetgeen volgens haar echter geen reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker of op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een (gedwongen) terugkeer naar het herkomstland, quod non.

111.1.2. Naar luid van art. 9ter § 1, eerste lid, (eigen cursivering en onderlijning) : (...). kan aan verzoeker een machtiging tot verblijf worden toegekend zo hij lijdt aan een levensbedreigende aandoening/ziekte dewelke van dien aard is dat ze een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit ofwel een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, in casu GEORGIE.

III.1.3. Volgens verweerster is een adequate behandeling mogelijk in het land van herkomst van verzoeker, in casu GEORGIE, quod non. Verweerster beroept zich dienaangaande blijkbaar voor wat betreft de beschikbaarheid van de medische zorgen en opvolging in GEORGIE op informatie van het MedCOI project dewelke - zoals het verslag van de arts-adviseur dd. 13.02.2014 erkent (voetnoot 1 van het medisch verslag bijgevoegd aan stuk 1) - evenwel geen enkele informatie verstrekt aangaande de toegankelijkheid van de behandeling wat uiteraard tevens een vereiste is om

van het bestaan van een adequate behandelingsmogelijkheid in het herkomstland te kunnen spreken. Voor wat betreft de toegankelijk van de medische zorgen en opvolging in GEORGIE verwijst verweerster gelet het verslag van haar arts-adviseur dd. 13.02.2014 tevens betekend aan verzoeker op 21.02 (zie stuk 1 bijgevoegd aan de bestreden beslissing) op een stuk die zij omschrijft als : de 'Nota toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf dd. 07.02.2014'. Volgens verweerster zou verzoeker in het thuisland GEORGIE, voor haar aandoening van diabetes zelfs gratis behandeling met insuline kunnen bekomen indien andere medicatie en dieet niet afdoende remediërend zouden zijn, en verwijst verweerster naar hierboven vermeld naar de 'Nota toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf dd. 07.02.2014' blijkbaar een werkstuk uit '2011' waaruit zij citeert zonder evenwel de vindplaats van deze 'Nota toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf dd. 07.02.2014' te ontsluiten, zodat deze kan worden onderworpen aan tegenspraak en weerlegd door verzoeker. Volgens deze voormelde nota uit 2011 zou de kwaliteit van de zorg in GEORGIE zijn toegenomen tengevolge van privatisering met een vooruitgang op het vlak van infrastructuur, diensten en kwalificaties van het personeel en zou elke stad in GEORGIE een ziekenhuis hebben en centra voor ambulante zorg. Daarenboven zou elk dorp een generalist en een verpleegster hebben met een geschatte toegankelijkheid van 95 %. Gelet op de materiële (en formele) motiveringsplicht dewelke op verweerster rust, dient zij wat zij beweert en concludeert uiteraard in elk geval afdoende materieel te motiveren. Verweerster faalt hierin :

1. Vooreerst beroept verweerster zich namelijk op een 'bewijsstuk' gelet Nota toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf dd. 07.02.2014' waarin zou worden gesteld dat de kwaliteit van de zorg in GEORGIE is toegenomen tengevolge van privatisering met een vooruitgang op het vlak van infrastructuur, diensten en kwalificaties van het personeel en dat er in elke stad in GEORGIE een ziekenhuis zou zijn en centra voor ambulante zorg. Daarenboven zou elk dorp een generalist en een verpleegster hebben met een geschatte toegankelijkheid van 95 % en dit zonder dat verweerster aangeeft waar en hoe deze nota kan worden ontsloten, zodat deze kan worden onderworpen aan tegenspraak en weerlegd door verzoeker. Een dergelijke werkwijze ontbeert elke redelijkheid en zorgvuldigheid, mede gelet op de ernstige gevolgen die de bestreden beslissing voor verzoeker sorteert, nu een gedwongen terugkeer naar zijn herkomstland voor haar betekent dat haar fysieke integriteit en leven ernstig in gevaar zullen komen, gelet op het ontberen van toegankelijke en betaalbare gezondheidszorg in haar herkomstland, waarvan verweerster ook het tegendeel niet bewijst, nu ze zich louter beroept op een document dat niet kan worden geraadpleegd door verzoeker en wat dus geen enkele garantie op objectiviteit en onafhankelijkheid garandeert, mede gelet op de doelstelling waarmee verweerster het document citeert. Daarenboven legt verzoeker een document voor uit 2013 (zie stuk 3) getiteld : 'An overview of the health care system in Georgia: expert recommendations in the context of predictive, preventive and personalised medicine' beschikbaar via <http://www.epmaioumaLcom/content/4/1/8> OP 23.03.2014 en waaruit blijkt dat bijvoorbeeld op het vlak van de aanwezigheid van verpleegsters die verzoeker dienen bij te staan bij de insuline dependente behandeling van haar ernstige diabetes, dat deze absoluut ondervertegenwoordigd zijn in de gezondheidszorg in GEORGIE met uitdrukkelijke vermelding dat (eigen onderlijning en accentuering): (...)

Vrij vertaald :

'in het algemeen is de organisatie van de gezondheidszorg zwak, in het bijzonder in vergelijking met de uitdagingen waarmee het wordt geconfronteerd'. en nog (zie stuk 3, pagina 10 en 11): (...)

Vrij vertaald :

'Tegelijkertijd kampt het land met een acuut tekort aan verpleegsters, zowel in verstedelijkte als landelijke gebieden [...] terwijl er maar ongeveer 100 verpleegsters jaarlijks afstuderen aan verpleegstersscholen, terwijl het aantal verpleegsters die voorkomen uit het onderwijssysteem meer dan tien keer minder is dan kan worden gezien in Europa' voor de medische problematieken waaronder verzoeker lijdt, er een adequate en toegankelijke behandeling en opvolging zou bestaan in GEORGIE. Dat verweerster gelet op het voorgaande op een onzorgvuldige en onredelijke wijze besluit tot de ontvankelijkheid doch ongegrondheid van het verzoek dd. 17.01.2012 en de bestreden beslissing derhalve niet wettig is gemotiveerd nu verweerster artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 houdende de materiële motiveringsplicht gelezen in samenhang met en artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 schendt en er om redenen voormeld tevens een schending voorligt van het zorgvuldigheds- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur waardoor bestreden beslissing nietig moet worden verklaard."

2.2. Verzoekster betoogt dat voormelde bepalingen geschonden zijn doordat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies citeert uit de "Nota toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf dd. 07.02.2014" zonder evenwel de vindplaats van dit document aan te geven. Zij stelt tevens dat voormelde bepalingen geschonden zijn doordat de verwerende partij zich beroept op

een document dat niet kan worden geraadpleegd door verzoekster. Zij stelt dat de verwerende partij en de ambtenaar-geneesheer ten onrechte zouden hebben geoordeeld dat er de medische behandeling toegankelijk is in het land van herkomst. Zij verwijst hierbij naar het document "An overview of the health care system in Georgia: expert recommendations in the context of predictive, preventive and personalised medicine" uit 2013 waaruit een tekort aan verpleegsters in het land van herkomst zou blijken.

De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel verzoekster in kennis te stellen van de redenen waarom verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt. Verwerende partij is verplicht de juridische en feitelijke overwegingen in de akte op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De determinerende motieven, die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen en in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 13 februari 2014, dat aan verzoekster werd medegedeeld en dat geacht wordt integraal deel uit te maken van de bestreden beslissing.

Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, op een uitvoerige wijze gemotiveerd waarom de aanvraag ongegrond is.

Uit de in het verzoekschrift geuite kritiek blijkt overigens dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat in casu het voornaamste van de formele motiveringsplicht is bereikt. Verzoekster toont geen schending aan van de formele motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Het advies van 13 februari 2014 van de ambtenaar-geneesheer luidt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 16.01.2012.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

® Het standaard medisch getuigschrift d.d. <zonder datum> ingevuld door dr. Wasch, specialist interne geneeskunde: insuline-dependente diabetes mellitus type II.

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 29/02/2012 ingevuld door dr. Dewulf, huisarts: depressieve stemming. In de voorgeschiedenis wordt een laparotomie (2x) wegens een gynaecologische problematiek vermeld.*

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 26/07/2012 ingevuld door dr. Wasch: insuline-dependente diabetes.*

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 20/12/2012 ingevuld door dr. Wasch: diabetes type II met microalbuminurie.*

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 05/04/2013 ingevuld door dr. Wasch: diabetes type II.*

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 12/09/2013 ingevuld door dr. Tsoumalis, endocrinoloog: insuline-dependente diabetes type II.*

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt dat deze 55-jarige vrouw lijdt aan een insuline-dependente diabetes type II met microalbuminurie en heeft ze een depressieve stemming. In de voorgeschiedenis wordt een laparotomie (2x) wegens gynaecologische problematiek vermeld.

Een depressieve stemming kan tijdelijk sociaal beperkend zijn maar deze problematiek kent een gunstig verloop in de tijd. De behandeling is enkel symptomatisch en zeker niet essentieel. Zelfs indien de vermelde behandeling niet beschikbaar is in het thuisland betekent dit niet dat betrokkene onmenselijk of vernederend zou worden behandeld. Er zijn ook geen aanwijzingen voor een recente acute verslechtering, evolutie naar depressie of nood aan een ziekenhuisopname. Dit alles is congruent met het te verwachten verloop.

In de voorgeschiedenis wordt een laparotomie (2x) wegens een gynaecologische problematiek vermeld. Uit de ter staving van de aanvraag blijkt geen nood aan een medicamenteuze behandeling, een nieuwe dringende ingreep of specialistische opvolging. Gezien de betrokkene op dit moment geen behandeling neemt voor de gynaecologische problematiek kan de betrokkene niet onmenselijk of vernederend worden behandeld bij eventuele afwezigheid van de behandeling in het thuisland.

De betrokkene neemt volgende medicamenteuze behandeling volgens de meest recente getuigschrift d.d. 12/09/2011: insuline en metformine.

Ik beschouw haar medicamenteuze behandeling en een opvolging door een specialist interne geneeskunde als essentieel.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

(1) Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank¹ van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 16/02/2013 met uniek referentienummer GE-2789- 2013

De behandeling met insuline (zowel kort- als langwerkend) is mogelijk volgens (1). Metformine is beschikbaar volgens (1).

De opvolging door een specialist interne geneeskunde is mogelijk volgens (1).

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 07/02/2014:

Georgië erfde in 1990, bij de val van het communistisch regime, het gezondheidssysteem van de USSR dat gebaseerd was op gespecialiseerde zorg door opnames in grote ziekenhuizen. In 2002, stortte dit systeem volledig in. Vanaf 2006 kwamen er hervormingen en kwam de focus te liggen op de basisgezondheidszorg. Het eerste punt van contact moeten de huisartsen zijn, die mensen doorverwijzen naar meer gespecialiseerde zorg, indien nodig. Een tweede wijziging is de privatisering van de gezondheidszorg. Bijna alle medische instellingen zijn vandaag de dag geprivatiseerd in Georgië. Die privatisering zou de kwaliteit van de zorg ten goede moeten komen En zowel de infrastructuur als de diensten en de kwalificaties van het personeel zijn er enorm op vooruitgegaan de laatste jaren² Elke stad heeft zeker een ziekenhuis en een medisch centrum voor ambulante zorg. Elk dorp heeft een generalist en een verpleegster. In 2009, schatte de Wereldgezondheidsorganisatie dat 80 % van de bevolking op 30 minuten van een arts woont. Op het platteland is dat 72%. In 2011, werd de toegankelijkheid zelfs op 95% geschat.

Betrokkene en haar echtgenoot, Lekiasvili Dimitri, leggen geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkenen geen toegang meer zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat ZIJ met zouden kunnen instaan voor de (bijkomende) kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. De behandeling van diabetes met insuline zou gratis zijn indien andere medicatie en een dieet geen soelaas zouden bieden.⁴

Overigens lijkt het ook erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Georgië- het land waar zij tenslotte minstens 50 jaar verbleven- geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Uit voornoemd advies van 13 februari 2014 blijkt de appreciatie van de ambtenaar-geneesheer, die overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, als enige het in het eerste lid van

die bepaling vermelde risico beoordeelt. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 207.380 van 15 september 2010: *“Dat hierbij evenwel moet worden opgemerkt dat, wanneer een verblijfsaanvraag op basis van art. 9ter Vr. W. ongegrond wordt verklaard, dit veelal precies zal zijn omwille van het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten”*.

De ambtenaar-geneesheer heeft geconcludeerd dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat verzoekster op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst. In zijn advies maakt de ambtenaar-geneesheer tevens duidelijk hoe hij die conclusie is gekomen.

Verzoekster betwist de vaststellingen omtrent de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst niet als zodanig. Zij beperkt haar betoog tot een betwisting van de toegankelijkheid van die medische zorgen in het land van herkomst.

Verzoekster toont niet aan welk belang zij heeft bij haar kritiek omtrent de "Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 07/02/2014". Verzoekster heeft immers op basis van de wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur het recht om inzage de vragen en te bekomen in haar administratief dossier, waarin de nota zich bevindt. Zij kan desgevallend tevens een kopie van die nota verkrijgen. Verzoekster wordt bijgestaan door een raadsman die haar ter zake de nodige informatie kan verstrekken. Bovendien dient te worden vastgesteld dat in de voetnoten van desbetreffend citaat telkens de bron met relevante pagina wordt vermeld waarop dit onderdeel van het advies is gebaseerd, met name het rapport "Cooperation on asylum: Germany - Austria - Switzerland, An overview of the Georgian health system, 2011" dat op eenvoudige wijze op het internet kan worden geraadpleegd.

Waar verzoekster betoogt dat Georgië te kampen zou hebben met een tekort aan verpleegkundigen, merkt de Raad op dat zij dit betoog niet betreft op haar eigen medische situatie. Behoudens het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies van 13 februari 2014 uitdrukkelijk heeft gesteld dat op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat verzoekster geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen, merkt de Raad op dat uit geen van de voorgelegde medische getuigschriften mag blijken dat medische problematiek van verzoekster dagelijks de aanwezigheid van een verpleegster vereist bij de toediening van de insuline. Uit het louter feit dat zij aan insuline dependente diabetes lijdt, kan niet worden afgeleid dat de continue aanwezigheid van een verpleegster vereist is. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift een loutere bewering, die evenwel niet worden gestaafd door de voorgelegde medische getuigschriften.

Uit het door haar aangehaalde rapport mag overigens niet blijken dat er in Georgië geen verpleegsters zouden zijn. Verzoekster gaat met haar betoog voorbij aan het feit dat uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat die bepaling vereist dat de beschikbaarheid van en de toegankelijkheid tot een behandeling in het land van herkomst identiek moet zijn aan de beschikbaarheid van en de toegankelijkheid van die behandeling in België. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet vereist evenmin dat de medische behandeling in het land van herkomst van hetzelfde of een vergelijkbaar kwaliteitsniveau zou zijn zoals in België. Door louter uit het rapport van 2013 te citeren dat de gezondheidszorg in het algemeen zwak is, zonder concrete en gestaafde elementen aan te brengen, weerlegt verzoekster evenmin de vaststellingen betreffende de toegankelijkheid van de medische behandeling die specifiek op haar situatie betrekking hebben.

Gezien in de bestreden beslissing uitdrukkelijk de redenen worden aangegeven waarom geen sprake kan zijn van een reëel risico op voor het leven of fysieke integriteit van verzoekster dit omwille van het feit dat de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, en verzoekster niet aantoonde dat de beoordeling van haar medische toestand kennelijk foutief of onredelijk zou zijn, wordt geen schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetoond.

Het loutere feit dat verzoekster medische attesten heeft voorgelegd, waaruit zij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer ontvankelijk en gegrond dient te worden verklaard.

Zij toont evenmin aan met welke feiten en elementen die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen geen rekening werd gehouden, noch dat die niet correct zouden zijn beoordeeld.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,   wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC